

Sygn. akt. I C 467/15

WYROK ZAOCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Niemczyk

Protokolant: Protokolant sądowy A. K.

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2015 roku w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo akcyjna z siedzibą w W.

przeciwko P. K.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 467/15

UZASADNIENIE

W dniu 18.02.2015 r. **powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo – akcyjna z siedzibą w W.**, reprezentowany przez radcę prawnego, wniósł w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozew o zapłatę przeciwko P. K. domagając się zasądzenia kwoty 228,45 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto powód domagał się zwrotu kosztów sądowych, kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i kwoty 0,38 zł tytułem innych kosztów (opłata manipulacyjna dla dostawcy usług płatności).

Na uzasadnienie powód wskazał, że nabył na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 23.06.2014 r. wierzytelność przysługującą pierwotnemu wierzycielowi (...) S.A.) względem strony pozwanej, a wynikającą z tytułu łączącej strony umowy z dnia 14.11.2008 r., której przedmiotem było świadczenie na rzecz pozwanego usług w zakresie dostarczania programów telewizyjnych i/lub radiowych oraz udostępniania urządzenia dekodującego. Pozwany mimo wezwania do zapłaty i zawiadomienia o przelewie wierzytelności nie wykonał zobowiązania wynikającego z umowy. Na kwotę dochodzoną pozew składa się kwota 228,45 zł wynikająca z umowy oraz regulaminu świadczenia usług i regulaminu promocji.

W dniu 23.02.2015 roku referendarz sądowy Sądu Rejonowego L. - Z. w L. stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i wydał postanowienie o przekazaniu sprawy do Sądu Rejonowego w Słupsku (k. 4 v.).

Pozwany S. K. nie stawił się na wyznaczony termin rozprawy i nie zajął stanowiska w sprawie, ani nie złożył odpowiedzi na pozew.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż sąd nie mógł ustalić stanu faktycznego sprawy ze względu na to, że powód - mimo zobowiązania sądu k. 22 - nie przedłożył żadnych dowodów w sprawie na okoliczności podnoszone w pozwie.

Zgodnie z zasadą kontradyktoryjności ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania cywilnego. To strony, a nie sąd, są wyłącznym dysponentem toczącego się postępowania i one ponoszą odpowiedzialność za jego wynik. (vide uzasadnienie wyroku SN z dnia 17.12.1996 r., I CKU 45/96, LEX nr 29440).

Pozwany S. K. nie stawiał się na posiedzenie sądu i nie zajął żadnego stanowiska procesowego w sprawie, toteż zaistniały podstawy do wydania wyroku zaocznego.

Zgodnie z treścią art. 339 § 1 i 2 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie i pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W niniejszej sprawie twierdzenia powoda zawarte w pozwie budziły uzasadnione wątpliwości.

Niezależnie od ustalenia podstawy faktycznej sąd zawsze jest zobowiązany rozważyć, czy żądanie pozwu jest zasadne w świetle norm prawa materialnego. Negatywny wynik takiej analizy powoduje wydanie wyroku zaocznego oddalającego powództwo (por. m.in. wyrok SN z dnia 7 czerwca 1972 r., III CRN 30/72, LEX nr 7094). Liczne przykłady z judykatury wskazują jednak, że sądy zbyt pochopnie wydają wyroki zaoczne zasądzające powództwo mimo istnienia podstaw do oddalenia (zob. m.in. uzasadnienie wyroku SN z dnia 15 września 1967 r., III CRN 175/67, OSNC 1968, nr 8-9, poz. 142). (tak komentarz P. T. do art. 339 k.p.c., lex).

Stwierdzenie w pozwie, że pozwany zobowiązany jest do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem, a pozwany nie wykonał zobowiązań wynikających z umowy, regulaminu świadczenia usług oraz regulaminu promocji, jest zbyt ogólnikowe, aby sąd mógł dopasować normę prawa materialnego do żądania pozwu.

Mając na uwadze powyższe, sąd na podstawie przepisu art. 339 § 2 k.p.c. powództwo oddalił, o czym orzekł jak w sentencji wyroku.